

Svakome onome koga je snašlo iskušenje (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

24. redžeb 1446. godine po Hidžri / 24. januar 2025.

Hvala Allahu, Onome Koji je utočište uplašenih i unesrećenih, i zaštitnik onih koji traže zaštitu. Hvalim Ga, neka je slavljen, i zahvaljujem Mu, jer pomaže one u nevolji, liječi one slomljenih srca i prihvata pokajanje od onih koji se kaju. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema sudruga, Gospodara obespravljenih, pomagača potlačenih i uslišitelja molbi onih koji su u nevolji, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, predvodnik onih koji će na Sudnji dan doći svijetlih lica od tragova abdesta, i uputitelj svih ljudi. Neka su blagoslov i mir na njega, na njegovu porodicu i njegove pravedne i vjerne ashabe, i na one koji ih slijede u dobročinstvu do Sudnjeg dana.

O ljudi, preporučujem sebi i vama bogobožnost. Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i čvrsto se držite Njegovih zapovijedi, uhvatite se za Njegovo uže i potražite utočište u Njegovoj zaštiti, kako bi se ostvarile vaše želje i kako biste uživali u susretu s Njim. Onaj ko doziva Allaha i moli Mu se nikada neće biti razočaran, niti će se kajati onaj ko se ponizno moli i nada u Njegovu milost. A kako i bi, kada On, Uzvišeni, kaže: "Onaj Koji se nevoljniku, kad Mu se obrati, odaziva, i Koji zlo otklanja" (En-Neml, 62).

Znaajte, Allah vam se smilovao, da kosmos opstoji u skladu s odredbom koju je On zapisao i provodi je, i da su sudbine Njegovih stvorenja plod Njegove volje i zadovoljstva. Srca ljudi su između dva prsta Gospodara, našeg Stvoritelja, On ih okreće kako On hoće na Svojoj Zemlji i Svome nebu. Zato, imajte lijepo mišljenje o svome Gospodaru i nadajte se dobru od svoga Stvoritelja, jer onaj ko misli dobro o Allahu, On će mu biti dovoljan, i dat će mu ono čemu se nada i što želi od Njega. "Ja se prema Svome robu odnosim onako kakvo on mišljenje ima o Meni, i Ja sam s njim

kad Me spomene. Ako Me spomene u sebi, i Ja njega spomenem u Sebi, a ako Me spomene u društvu, i Ja njega spomenem u boljem društvu od toga. Ako Mi se približi za pedalj, Ja se njemu približim za lakat, ako Mi se približi za lakat, Ja se njemu približim za ruku, a ako Mi dođe hodajući, Ja njemu dođem žureći.” (Muttefekun alejhi)

O vjernici, imajte lijepo mišljenje o Allahu, to je jedan od najplemenitijih ibadeta i jedno od djela koja najviše približavaju Allahu i koja ukazuju na potpunost vjerovanja, čistoću srca i zadovoljstvo onim što je odredio Milostivi.

Abdullah ibn Mesud, radijallahu anhu, rekao je: “Tako mi Onoga pored Kojeg nema drugog boga, nijedan vjernik nije obdaren ničim boljim od lijepog mišljenja o Allahu. Tako mi Onoga pored Kojeg nema drugog boga, čovjek neće misliti lijepo o Allahu a da mu Allah neće dati ono što misli o Njemu, jer je dobro u Njegovim rukama.” (Ibn Ebu Dun’ja)

To je vjerovanje u Njega, onako kako Mu dolikuje, tj. vjerovanje u Njegova savršena svojstva i lijepa imena, plemenite riječi i djela, Njegovu potpunu moć u prošlosti i budućnosti i pozitivne posljedice i rezultate koji proizlaze iz toga. On je Milostivi, Samilosni, Plemeniti, Blagodarni, Blagi, Darežljivi, Jaki, Svemoćni, Silni, Onaj Koji uslišava molitve, Gospodar gospodara, Onaj Koji pokreće oblake i stvara od zemlje, Vječni, Koji ne umire, Samoopstojeći, Koji ne spava, Onaj Koji je blizu u Svojoj uzvišenosti, i uzvišen u Svojoj blizini, Onaj Koji poznaje sve što je odredio i što čini, Kojem ništa nije skriveno na Zemlji i na nebesima, mudar u onome što čini, milostiv prema Svojim robovima, zaštitnik onih koji Mu se obrate i traže utočište kod Njega.

Onima koje je bolest prikovala za krevet i učinila da bolnički krevet postane njihov dom, uzmite primjer dove Ejjuba, alejhis-selam, koji je, kada je bolest dostigla vrhunac i ophrvala njegovo tijelo, zavapio Allahu Uzvišenom, izražavajući svoju potrebu za Gospodarom i Zaštitnikom: “I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: ‘Mene je nevolja snašla, a ‘Ti si od milostivih najmilostiviji!’ – odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, milošću Našom, čeljad

njegovu i uz njih još toliko i da bude pouka onima koji se Nama klanjaju." (El-Enbija, 83–84)

Onima koji su lišeni bliskih ljudi i ukrasa života, usamljenima zbog daljine, a preokupirani su brigama svakodnevnog porodičnog života, sjetite se dove Zekerijjaa, alejhis-selam, koji je zavapio svom Stvoritelju, izražavajući svoju potrebu i iskreno se obraćajući, molio se i nadao se Allahovoj milosti: "I Zekerijjau se – kada zamoli Gospodara svoga: 'Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vječan!' – odazvasmo i, izliječivši mu ženu, Jahjaa mu poklonismo. Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni." (El-Enbija, 89–90)

Onima koje je dug opteretio, i koji su prezaduženi, i kojima se nedaća oduljila, i koji su iscrpljeni životnim okolnostima, i koji su posrnuli na putu stjecanja nafake, sjetite se plamenitosti Plemenitog, opskrbe Opskrbitelja i dobrote Onoga Koji daje, Onoga Koji je u najmudrijoj Knjizi rekao: "A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na Pravome putu" (El-Bekara, 186). I rekao je Onaj pored Kojeg drugog boga nema: "... i govorio: 'Tražite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo prašta; On će vam kišu obilnu slati i pomoći će vas imanjima i sinovima, i dat će vam bašče, i rijeke će vam dati.'" (Nuh, 10–12)

Onima koje je zadesila nevolja, protiv kojih su se neprijatelji okupili, i kojima je dunjaluk postao tijesan, podignite ponizno svoje ruke, upućujte dovu Allahu, čvrsto vjerujući da će vam se odazvati. Uzvišeni Allah vidi vaše stanje, poznaje vaše rane, vidi vaše suze, čuje vaše uzdahe i može savladati vašeg neprijatelja. Kada Uzvišeni Allah želi nešto, odredi uzroke za to, stoga imajte lijepo mišljenje o svom Gospodaru, držite se Knjige i sunneta svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "I kad bi poslanici gotovo nadu izgubili i pomišljali da će ih lašcima proglasiti, pomoć Naša bi im došla; Mi bismo spasili one koje smo Mi htjeli, a kazna Naša ne bi mimoišla narod nevjernički!" (Jusuf, 110)

O vjernici, čuvajte se očaja i gubitka nade u Allahovu milost, jer su oni putevi ka nevjerovanju i zabludi. Uzvišeni Allah kaže: "... i ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost" (Jusuf, 87); "Nadu u milost Gospodara svoga mogu gubiti samo oni koji su zabludjeli" – reče on" (El-Hidžr, 56). Gubitak nade u Allahovu milost podrazumijeva loše mišljenje o Allahu. "Kad čovjeku kakvu blagodat darujemo, on se okreće i oholo udaljava, a kad ga zadesi zlo, onda očajava." (El Isra, 83)

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, rekao je: "Sve što je čovjekovo mišljenje o Allahu ljepše, njegova nada u Njega je veća i oslonac na Njega iskreniji. Allah ga neće razočarati, jer Uzvišeni Allah ne razočarava one koji u Njega vjeruju i ne uništava trud onih koji rade."

O vjernici, znajte da je jedan od najvažnijih trenutaka za pokazivanje lijepog mišljenja o Allahu i u kojima bi nada trebala nadvladati strah – trenutak smrti, kada je vjernik na pragu napuštanja ovoga svijeta. Bez obzira na to koliko je vjernik imao propusta, i koliko je počinio grijeha i prijestupa, bilo malih ili velikih, Allah čuje i vidi Svoje robove, zna njihove slabosti, i prema njima je milostiv i zaštitnik.

Džabir ibn Abdullah, radijallahu anhu, rekao je: "Čuo sam Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je tri dana prije svoje smrti rekao: "Neka niko od vas ne umre a da nema lijepo mišljenje o Allahu Uzvišenom." (Muslim)

Učeni ljudi, Allah im se smilovao, rekli su: "Ovo je upozorenje ljudima da se čuvaju očaja i podsticaj da se nadaju Allahovoj milosti na samrti, i da misle da će im se Allah smilovati i oprostiti."

Donosite salavate i selame na najbolje Allahovo stvorenje, Muhammeda, sina Abdullahova, jer vam je to naredio vaš Gospodar, rekavši: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

